

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. s pta.
 A doinleili. Es trimestre..... 0'65 »
 Un any..... 2'50 »
 Per dotzenes..... 0'45 »
 Núm. s atrassats des 2.ª tom..... 0'05 »
 Id. id. des 1.ª tom..... 0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
 SI TÈ VENT Á SA PLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca..... 3 meses.... 0'85
 1 any..... 3'25
 Dins España..... 3 meses.... 1'00
 1 any..... 3'50
 A Ultramar y s' Estrangè..... 3 meses.... 1'50
 1 any..... 5'00

UN POCH DE TOT.

Ydò, heu de pensá y creure que m'ha passat pe sa cabessa s' idèa de escriptura qualque còsa à L' IGNORANCIA, y vuy sortí en la méua, maldament m'haja de costá es gratarmè sa clòsca, fè badays d' un forch y estimaments de dues canes. Y sinó, digau-mè, ¿qui es que no es escriptó avuy en dí? Al ménos tothòm en breuetja.

Per paga axò d' escriure à L' IGNORANCIA es hò de dí y mal de fé, y además tantes còses hey han sortides ja en lletres de mòtlo, qu' un ja no sap per hont ha de comensá sa lletania. Voleu parlá de fret y vos vénen escarrufaments, perqu' es còsa que s' usa un pòch més de lo qu' hauria d' usá. si parlau de caló, es fruyta de fóra temps, voleu parlá de fanch y hey ha perill de cansá la gent, perque bastant n' hi ha de fanch y no convé enfangá més la còsa de lo que hey está per devés Plassa y es carré de Sant Miquèl, es dies que plòu; heu de parlá de Teatros; ja bastia lo que 'n parlan els altres periòdichs, y llavò que L' IGNORANCIA s' en vá à colgá dejorn per pò d' un costipat; voleu parlá de pigòta, tirè, tirè, val més que qui no la té empallada que la s' empall, heu de parlá de... de... però, callau, vat' aquí una còsa bona per are que s' usan els Aguinaldos, s' altre día m' en regalaren uns quants d' antichs y los vos vuy mostrá perqu' es segú que vos ne xuparèu els dits.

Escollau aquest:

Saludo al buen parroquiano,
 que al establecimiento se presenta
 Por cuanto ami, solo obstanta
 El servirle, al contado.
 Derechito siempre mé halla,
 Para servirle con primor,

Justo sera que un servidor
 Le felisite las fiestas.

Ya que llega navidad
 Y triste es, mi situacion,
 ¡No tengo por el turón!
 Se lo digo en verdad.
 Y aun le dire en secreto
 que en mi casa! no hay nada,
 (Ni pavo,) (ni lechona,) (ni pava.)
 Calcule V. cual mé encuentro.

Y por todo esto, el aginaldo.
 Se contenta.... con una pesetilla,
 Y achuntando unas cuantas
 Tiene ya por una gallina.
 Le deseo mil felisidades
 que disfrute en estos dias,
 Y si tiene á las loterias,
 que saque V. las masgrandes.

--- B. S. M. El móZo del Café.

Y aquest altre:

Ya llegó la Navidad
 y vengo á darle los dias
 hoy nació nuestro Mesias
 en grande felicidad.

El que nos hade guiar
 á los pobres y los ricos
 si nos vé á los presipicios
 el es quien puede salvar.

El no mira capitales
 nos mira sin interés
 que si el pobre bueno es.
 nunca le faltan caudales.

Por que hay muchos generales,
 condes, marqueses y duques
 el gobierno con tributos
 á todos los hace iguales.

Y como pobre empleado
 que cesante se quedó
 le suplico mi señor
 en que lo haya molestado.

Como caballero honrado
 que ciertamente es V.
 en que lo haya molestado
 me dispensará por que.

Ahora por Navidad
 acostumbran los señores
 á dar para los turrones
 si les van con lealtad.

Por si acaso el señor
 se deslizase en un doblon
 al pavo que sea duro
 lo pondré como algo don.

Esto no es obligacion
 el tener que dar dinero
 le suplico caballero
 basta la buena intencion.

Hasta otra Navidad
 me despido muy seguro
 que en paz y tranquilidad
 vean el ochenta y uno.

¿Que li trobau? Van-t' aquí un pa-rey més.

¡Oh! amable parroquiano
 Ya se acerca navidad,
 Y le diré con verdad
 Porqué le tiendo la mano.

Allá voy, escuche atento
 En este bendito mes
 Que se vé tanto payés
 Paseando y vendiendo.

Se hacen las provisiones
 De pavos y moscatel,
 Turrones y algun pastel,
 Pero antes de doblones.

Pues mi humildad lo exige
 Al pedir á los parroquianos
 Que une vez en el año
 Solo se suele exigir.

Si no es indiscrecion
 Exijo de su bondad,
 Y de su amabilidad,
 Me dé algo por turron.

Empiezan los oficiales
 Aguinaldos repartir,
 Para poder divertir
 Vuestros corazones leales.

Es costumbre de cada año
 Pedir algo por turrones.
 No lo encontrarán extraño
 Vuestros nobles corazones.

Afeitamos con esmero
 Y el servir con humildad,
 No es forzoso caballero,
 Solo es vuestra voluntad
 De daros un papelito
 Por Pascuas de Navidad.
 El oficial es cumplido
 Y vosotros lo sereis,
 El peinado así vereis
 Todo el año relucido;
 Y si os encontrais oprimido
 Del peinado cualquier dia,

Venid á la barbería
Con gusto sereis servido.
De nosotros es cumplido
Servir con puntualidad.
Y decir con claridad
Antes de cumplir el año,
Sin maldad, y sin engaño
Salud y fraternidad.

Saludo á V., muy Sr. mio,
Que majó y guapo está usted
Esto porque dicen qué,
No me cuido de lo mio.
Y es una contradicción
Que han querido suponer,
Porque afeito con placer
Y doy agua sin jabón.

Sin contar que la navaja
Corre veloz, pelo, pelo,
La remunto con salero
Y nunca jamás ataja.

Después le pregunto, vá bien
Y V. dice: si señor,
Le arreglo cabello y tren
Y parece un conquistador.
Por eso hoy agradezco
No dejará de atender
Con aguinaldo excesivo
Al barbero que ha cumplido
Su sistema de querer.

Còm vos han agradat. Encara en trobaríam de millós, però aquests ja bastan per mostra.

Ara falta una xeremiada per completá la festa. Lletgiu, lletgiu. Benvolguts lectors de L' IGNORANCIA: Avuy encara son festes, per lo mateix, donin ses bones idem y jó les vos don y crech qu'amb jó tota L' IGNORANCIA les vos dona també. ¡Que molts d'añs pogueu compòndre es Betlèm y menjá torrons, y sobretot, que molts d'añs pogueu lletgi L' IGNORANCIA y ella vos puga fé riure! Amen y salut y pessetes.

Y vaja un coverbo per afagiló: Axò era y no era, bòn viatge fassa la cadernera, etc., etc. Hey havia una vegada un hòmo que tenia una somera y una trutja amb porcellins, y un parey de coloms, y un endiòt, y també tenia una polla, y un gall, y una gallina, y no sé que més.

Vdò, heu de pensá y creure, qu'aquest hòmo cad'any componia un Betlèm de lo més hermós, (uo vos pensen que'l compongués amb sos animals qu'he anomenats, perque tots eran de vè, el componia amb pastós de terra) y hey anava molta de gent à veurèl. Un any, un pòch antes de Sant Tomás, se morí sa somera, es dissapte de Sant Tomás sa morí sa trutja, y à l'ondemá tots els porcellins; encara més, antes des dissapte de Nadal, se moriren es dos coloms, s'endiòt, sa polla, es gall, y sa gallina. Podeu pensá quins torrons; sòls no pensá en compòndre es Betlèm que componia cada any, sinó que tot lo día deya fent espants:

—Vaja un Betlèm. Bòn Betlèm tenich enguañy. ¡Y qui havia d'esperá trobar-sè amb tan bòn Betlèm! Més de coranta lliures me costa.

Sa gent heu sentia, y quant vá essè es dia de Nadal horabaixa, s'hi entregá un veynat.

—Mestre: ¿que mos volèu mostrá es Betlèm?

—No n'he compòst; (los contestá un pòch enmorronxat.)

Y s'en anáren pensantsè que no'ls ho volia mostrá.

Es cap d'un instant en compareixen un parey més.

—L'amo: ¿que mos mostrariau es Betlèm?

—Si no n'he fet, (los contestá ell ja més enfadat qu'un cabo de realistes.)

Es cap de cinch minuts:

—Germá: ¿que mos deixariau veure es Betlèm?

—Anauvosnès... ¡mal vos tòch...!

Y més cremat qu'una monèya tancá ses portes y s'en aná à dormí fent casi sa plorayeta.

Ara aquí acabaré. Ja teniu aguinaldos, y perque hey haja un pòch de tot, (que vendrá essè un no'rès), vat' aquí lo derré:

¿En que s'assembla un nás à un coní? Sa solució es dia d'els Innocents del any qui vé.

Escoltau: Per acabá un consey: es dia de Nadal decapvespre devès les dues y mitja, à n'es cap des Mòll que segons he sentit dí hey haurá molta de gent.

MESTRE JUAN ESCRIVIU.

AGUINALDO.

Lectors, lectores,
Devòts germans
De L' IGNORANCIA,
Molts añs, molts añs.

Es més s'acaba
D'es grans trabays,
Fèstes s'acaban,
S'acaba s'any;
Y dins pòchs dies
Un nòu n'hi haurá;
Que molts, tal vòlta,
Qu'ara están sans
No'l podrán veure
Finir. ¡Qui sab!

Procurau riure
Sense pecá,
Y anau alèrta,
Si eus descuidau,
Que na Tota-òssos
No vos agaf.
Ventaulí morma
Devès es cap;
Treysi la vista,
Tomaulí es nás.
¡Ay! m'olvidava
Que no'n té ja,
Y qu'à la vista
Hey té forats.

Ningú s'escapa.
Sa séua faus
Tot arreu séga
Sense aturay.
Si sou gent rica
Gastau, gastau.

Ara que vida
Teniu. Demá,
Si vos atrapa
La Mòrt fatal,
Cap à Son Trillo
Vos ne durán,
Y sa marròta
Dins es calaix
Ben viva encara
Hey romandrà.
Y els hereus vòstros
L'escamparán.
Y els vòstros òssos
Tots reitgirats
Plens de malicia
Tremolarán.
Per axò, ara
Que vius estau
Fòra avaricia
Ni passá fam;
Obriu sa bossa
Gastau, gastau,
Y L' IGNORANCIA
Qu'hey tenga part.
Tres tòms defòra
Prest hey haurá
Plens de riayès.....
Gastau, gastau.....

DECLINACIÓ DES BORRATXO

TANT SI ES DE VÍ CÒM D'AYGORDENT.

Nominatiu *Borratxo*; vòl dí un qu'ha alsat es colzo; qu'ha agafat una turca; etc., etc.

Genitiu *De Borratxo*; vòl dí que posseheix es dó de pegá cucavèles; de fé esses; y de fé riure ets allòts sense tení riayes; y de fé corre es Monicipals encara que tengan uys de poll.

Datiu *A n'els Borratxos*; s'el acompanya amb un acompanyament que no s'hi veu tothòm: sempre s'el senti dues músiques (si es qu'hey sèntiga) una de riayes y s'altre de plorayes.

Acusatiu *Es Borratxo*; enseña fins ahont pòt arribá es vapor de s'aygordent; de manera, que quant no tenguessem pròva per veure quants de graus fa; éll es sa pròva més convincent.

Vocatiu *¡Oh!! Borratxo*; si tú te vés-ses quant estás madú, t'assegur que'n está clá, te posaries careta, y quant no en tengueses d'altre, te posaries sa de ses matanses. ¿Saps?....

Ablatiu *Per sa borratxaria*; se buydan ses bosses; s'escandalisa sa societat; se fa patí innocents; se perd sa salut; s'acursa sa vida; se degrada el ser més nòble del mon; axò es, fent torná s'homo pitjó qu'un irracional.

MESTRE GRINOS.

EL JURAMENT DE LO CONQUERIDOR.

Juntats à dins Catalunya
Els cavallers més lleals
Amb Don Jaume, la conquista
De Mallorca están tractant,

Tots prometen dur molts d'hòms
Y armes; còm faèls vasalls
La sanch en quantre d'els mòros
De bon grat derramaràn.
Diu el Rey:—Aquesta empresa
Vos jur no tenc de deixá
Fins qu'el Wali d'aquella illa
Per la barba hauré agafat,—
Responen tots:—¡Visca En Jaume!
¡Visca En Jaume milions d'anís!
Que la Fè cristiana y santa
A s'illa hermosa vòl dá. —

Un any després per la porta
Dita de Belalcofol
Els cristians entran y vèuen
Fugir mòros plens d'horror.
Ja s'mou una gran batalla
Y es sent junt ab lo soroll
D'armes, ¡Oh, Santa Maria!
¡Sant Jordi! d'escut feysmós.
El Rey es qui primé lluyta,
Ell, qui va devant de tots
Y axí à l'eczèrcit esemple
Dona, y als nòbles valor.

D'els d'Aragó es la victòria;
Espargit ja fuitx l'alarb
Y el Wali dins l'Almudayna
Esporegut s'ha amagat.
El jove príncep hey corre
Amb sos valents generals
Y per la barba l'agafa
Y es cupleix lo que jurá.
¡Visca En Jaume! ¡Visca En Jaume!
Que visca En Jaume molts d'anís.
Ahont s'alsava mitja lluna
Ell la creu hey ha posat.

M. N. Y P.

XEREMIADES.

Estant pròcsim à sortí es número 240 d'aquest setmanari, que será es derré des tercé tom, aquesta direcció crida Junta de Redactors p'el día 1.er del any nou à les sis des decapvespre, à s'objecte de nombrá nou Directó que s'encarrèch des tom quart d'aquest setmanari.

Don Antòni Sol y Rosselló, engiñe industrial y fiel contraste de pèsos y mesures d'aquesta provincia, ha tengut s'amabilitat d'obsequià aquesta direcció del setmanari L' IGNORANCIA amb un tomet que conté taules de reducció de mesures mallorquines de tota casta á decimals (se sobrentén mètriques) y viceversa. Agrahim s'atenció; y haventllo fuyetjat hem vist dins ell un gran trabay material fet per son autor per podè doná tantes reduccions còm conté aquest llibret. Es un tom de utilitat y necessitat per qualsevòl, per ses feynes que li estalvia. Llástima que n'algunes parts no sia tan clá còm convendría qu'heu fós per molts qu'han mesté que los ho doniu tot ben escloveyat y espicellat; y llástima també qu'hey haja equivocacions

y reduccions que no sian del tot ecsactes. Aquestes petites tares no llevan es mèrit à s'obra, però hò es s'avisá aquell que les haja d'emprá, y ademés còm creym que prest s'en haurá de fé una segona edició, es convenient corretjirlès abans de qu'altres llibres, periòdichs ó impresos les copihin còm indubitables p'es gran crèdit que los dona es destino oficial d'es séu ilustrat autor.

En tenirló mirat més à fondo, mos ne tornarèm ocupá.

Acabám de rèbre un PARTE que mos diu qu'es prèmi gròs de Nadal ha vengut à Mallorca y no à Sevilla, còm se motetjava; y qu'es número posat estava equivocac.

L'ha trèta un señó que viu à n'es carré des Seminari, núm. 11; y s'ha compromès à doná una pesseta à tots aquells qu'avuy hey vajan à donarli sa enhorabòna.

Dies enrera se vèya su-devant l'Hospital militar una còsa còm un trofeo amb sa siguent inscripció:

Aquí se matan lehonas mui Limpias sino se pagan.

Y abaix des penó hey havia una bandera blanca (vulgo padás) tota soyada de sanch de porcella.

Que prengui nòta es qui escriu s'història de Mallorca; que d'aquests fenòmenos literaris-místichs no s'en tróban sovint.

Mister Confitura, un italiá de sa part des Mercat, ha inventat una màquina de fé doblés moguda pe s'ayre y sense havè d'empleá per primera matéria més que tereñines.

Diuen que s'Ajuntament li ha comprat es secret per doscentes cinquanta lliures, y que tracta de montarle dins s'entrada principal de La Sala, demunt sa caixa per ampará es doblés que sortiran.

¡Bé; beníssim per s'Ajuntament!

Si no fós qu'els Innocents son pròp, li donariam s'enhonorabòna.

A unes escavacions que s'han practicades pròp de Porto-Petro; y à sa fondaria de 5'78 metros, s'ha trobada una capsula molt ben conservadeta, y à dins ella, unes claus d'òr y uns esperons de gall. Ses persones inteligents regoneixen amb aquest descubrimient un nou tresor per enriquí qualsevòl Musèu; puis se supòsa qu'aquests objectes foren de propietat de Sant Pere quant vengué à Mallorca.

A sa Pobra s'ha organizada una societat filarmònica, ahont sòls tendrán

entrada ses inspiracions d'*Haydn* y de *Mozard*.

Axi mos agrada. Saludám y felicitám à n'els poblès perqu'es cap y à la fi han comprès sa bona música de sa missa sagrada.

Ses vòltes des carré d'els Hostals han passat per uy aquesta nit passada; gracies que no hey ha hagut cap desgracia personal que plorá.

L'IGNORANCIA fa temps qu'heu veyá vení.

Allò des Mercat, qu'era un focu d'imoralitat y pudicia, ha desaparecut gracies à n'es bon critèri que distingeix à sa Comissió municipal d'ornato públich.

Mil enhorabònes à ses persones decents y, sobre tot, à ses allòtes de per allà pròp.

Derrera ment s'ha sabut que sa vermayó que sortia fà pòchs dies després de sa pèsta des sòl y que torná sortí dimecres, era produhida per una inflamació admosfèrica à causa de sa gran flama que fa l'Emperador de la Xina per encalentirsè ses mans baubes y per torrarsè ses sèdes d'es pèus, que diuen no li deixan doná passa.

GLOSES DESBARATADES.

Un día, Horacio y David,
Se menjaren ells tots sòls
Trenta aumuts de caragòls
Y un ase perhòm rostit,
També menjaren un frit
De cecaròles y murtons,
Confitura de ciurons
Y raves passats per pella,
Dos grans señals de vadella
Y de ví dezèt cortons.

Tres señores forasteres
Cárlas V y En Celerino
Encalsavan un borino
Per dins un camp de faveres;
Mirant per ses reixilleres
V' un pané plé d'enclitá;
Hey havia un moix y un cá
Que també los ajudavan
Mentres qu'el pòbre agafavan
Apareyat per glosá.

Fèyan un pancaritat
(Are si que parl formal)
Sa síquia de La Real
Y es prió de Sant Bernat,
Es pareyó d'En Malgrat
Hey acudí pe s'eló
Prest s'en va teme es prió
Y totduna va maná
Qu'anassen à repicá
A n'es Puig de Galatsó.

A sa font de sa bañeta,
En punto de mitja nit
Sortiren pegant un crit
Dos ratolins amb camieta,
S'en va teme En Bandereta
Y un insulto li agafà
Que li hagueren de posà
Sis aumuts de sangoneres,
Y à potades tres someres
Les hi hagueren de llevà.

D' UN MANUSCRIT VÉY.

COVERBOS.

Hey havia un metge à un pòble que tenia amb ell un deixeble que sempre l'acompañava à totes ses visites per aprendre sa pràctica, y un dia anaren à una casa y es metge reñà els qui cuydavan es malalt per haverli donat taronja.

Quant sortiren d'aquella casa, es deixeble li demanà com havia conegut que li havian donat taronja, à lo qu'es metge contestà qu'havia vist ses cloveyes devall es llit.

Es cap d'un mes durant una visita à un malalt es metge digué qu'aquell home estava molt grave; y tot duna saltà es deixeble:

—Ja heu crech; aquest homo s'ha menjat un matalàs, y si no heu creys, mirau, encara hey ha un poch de llana devall es llit.

Aquest cas que vos cont es històrich y se succehí à n'es corté de Provincials anomenats vulgarment *Milicianos* à dins la M. N. I. L. Ciutat de Palma.

S'héroè d'aquest cas, era un pagès (ja's mòrt, al Cèl sia ell) qu'havia caygut soldat-miliciano. Era molt torpe; y no sabia parlar es castellà, y axò era sa causa que quant se trobava à n'es corté li moguessen mil breguetes per ferlò destretetjà y llavò riurersè de ses séues beneytures.

Un dia li dugueren de ca-séua dues sobressades; y enseguida les tancà dins un caixó que tenia; però com sempre li seguien la pista, dos ó tres soldats s'en temeren y es primé dia que sortí à passeix, les tregueren y les se menjaren.

L'ondemà, s'en anà à treure ses sobressades, y quant va veure que s'havien escamades. ¡Ah!... y que de crits; hey havia castellanasso, que valia un sòu. Es sargent s'en temé y acudí à veure, qu'eran aquells crits, y enterat que fonch, digué:

—*Calla, hombre, no tenga V. cuidado, eso saldrá.*

—*Te óstè raó, sañó prumero que sortiran, pero será por otra puerta diferente de la que entraron.*

Aquí si que tots en massa, esclafiren de riayes.

A un cafè:
—Tòni, arrambet y prendrás una copa.
—Gracies... no som aficionat à sa beguda blanca.

Una vegada se presentà à una casa de comestibles un galiardo; y després de havè donat es bòn dia, digué:

—¿Voleume fé favó de camviarmè aquesta pesseta?

Sa madòna la prengué amb ses séues mans, y vejent qu'era dolenta digué:

—Germà: aquesta pesseta no es bona.

—¡Ja's de rahó que no heu es!! Ve-
yès si heu fós si cercaria camviarle.

Segurament qu'aquest ja devia está desmammat.

Poch antes de reunirè sa junta d'ec-sàmens de capellans un d'es que la componian estava animant à un nebot séu, y entre altres còses li digué que sa ficas en ses preguntes que li féssen à n'es que s'ecaminàs antes qu'ell y que procuraria fernè qualcuna de sa mateixa classe perque pogués contestà.

A n'es que s'ecaminà antes, una de ses còses que li preguntaren va essè lo que faria si mentres deya missa li caygués un mosquit dins es calis, à lo que contesta diguent que l'treuria amb ses pinces, l'arrambaria à un ciri, posaria sa cènra dins un paperet y la guardaria.

Quant hey va anà s'altre li preguntaren:

—¿Si mentres vostè digués missa, à s'escola que ley servís li agafàs mal de còr, que faria?

A lo que contestà:

—Axò es molt senzill. L'agafaria amb ses esmolletes, el cremaria, posaria sa cènra dins un paperet y la guardaria.

S^a AMBICIÒ.

Dalt un puitx m'en vaitx pujar
Y em vaitx ajopir cansat,
Llavò volguent abaixar
Vaitx pegar un gran esclat.
¡Deixém té aquí s'ambició!
Fins que muyra descansant!
¿Que goñaré ambicionant
Si com pròu hauré pujat
Sé qu'estaré molt cansat
Y hauré de caure baixant?

TINET.

CRIDES.

CALENDARI DE L' IGNORANCIA.

Se vén à ca els *Hereus d' En Rotger*, Cadena de Cort, n.º 11.

Un calendari... mitja pesseta.

Una dotzena.... un duro.

Cinquanta..... quatre duros.

Hala, correu à comprarnè, que ja es hora; y vos treuréu es gat d'es sach, si frissau de sèbre lo molt que dú.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS À LO DES NÚMERO PASSAT...

GEROGLIFICH.—*Pepe scòm estàs de salud?*
SEMBLANSES.—1. *En qu'es-peña.*
2. *En qu'es-querra.*
3. *En que n'hi ha de criades.*
4. *En que dona sèn.*
XARADA.....—*Cor-nu co-pi.*
PREGUNTA.....—*Sa bona gana.*
CAVILACIÓ.....—*Truyols.*
FUGA.....—*Per à Nadal menjau torrons.*
ENDEVINAYA.—*Un llum de gás.*

GEROGLIFICH.

INNOCENT
JO, Y NJ
INNOCENT

1. ¿En que s'assembla es tòch à n'es fum?
2. ¿Y s'aygo à es neu?
3. ¿Y sa calis à n'es referit?
4. ¿Y lo que tiran à sa dolentia?

SEMBLANSES.

PREGUNTES:
1. ¿Quants d'aús sòl tení un que corre sa quinta per primera vegada?
2. ¿Quines ciutats hey ha dins s'illa de Mallorca?
3. ¿Dos y dos quant fan?
4. ¿Y vint y vint?
5. ¿Qui es s'hòmo més conegut de Mallorca per més sàbi é ignorant?
6. I. P.—¿Com ho fariau per compòndre amb aquestes dues lletres es nòm d'un arbre que se sòl trobà demunt ses muntanyes particularment à lloch de pinás?
7. Per tirà una pedrada y treure un uy à n'el pròxim, com ho fariau?

CAVILACIÓ.

MITX ZOLK

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS Y DE CONSONANTS.

ENDEVINAYA.

Som més curt qu'una monèya,
Més llarch qu'un diné de fil,
Més blanch que sa sanch de sípia
Y més negre qu'es marfil.

Tench més cames qu'un llimach,
Més brassos qu'un ratoll,
Més uys qu'un còvo d'alatxa,
Més esperiència qu'un nin.

(Ses solucions dia 30 de Febré de l'any qui vé.)

29 DEZEMBRE DE 1883

Estampa d' En Pere J. Gelabert.